

Sygn. akt III Cz 240/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Henryk Brzyżkiewicz

SO Gabriela Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli Banku (...) Spółki Akcyjnej w W., Banku (...) w W.

przeciwko dłużnikom P. G., M. G.

o egzekucję świadczeń pieniężnych

ze skargi dłużnika na zarządzenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. T. A. z dnia 9 listopada 2012r. o przyłączeniu sprawy egzekucyjnej o sygn. akt Km 3329/12 do sprawy o sygn. akt Km 1/10

na skutek zażalenia dłużnika P. G.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt I Co 4246/12

postanawia:

o d d a l i ć z a ż a l e n i e.

SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 240/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w postanowieniu z dnia 26 02 2014r. odrzucił wniosek dłużników P. G. i M. G. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 24 09 2013r., w którym oddalił skargę dłużnika na zarządzenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym wT. T. A. z dnia 9 11 2012r. uznając, że jest to zarządzenie niezaskarżalne, przez co nie podlega ono uzasadnieniu.

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik P. G.**, który wnosił o jego uchylenie.

Zarzucił, że przy ferowaniu skarżonego orzeczenia naruszono regulację art. 357 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż postanowienie o którego uzasadnienie dłużnik wnosił nie podlega uzasadnieniu oraz regulację art. 394 § 1 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie, tj. przyjęcie, iż postanowienie wydane na skutek rozpatrzenia sprawy ze skargi na czynność komornika

nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Zagadnienie sporządzania uzasadnień postanowień wydanych przez sąd w wyniku rozpoznania skargi na czynności komornika było przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 20 11 2008 r. wydanej w sprawie o sygn. akt III CZP 107/08 wyraził jednoznaczny pogląd prawny - Sąd odwoławczy go podziela - że „**sąd rejonowy uzasadnia postanowienie rozpoznające skargę na czynności komornika tylko wtedy, gdy podlega ono zaskarżeniu** (art. 357 § 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.)”.

Stosownie do regulacji art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu wydane w postępowaniu ze skargi na czynności komornika przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie, tj. wtedy gdy wydane przez sąd postanowienie prowadzi do zakończenia postępowania egzekucyjnego (art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.; zob. uchwałę SN z dnia 28 listopada 1969 r., III CZP 83/69, OSNC 1970, nr 6, poz. 105 oraz postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1986 r., III CRN 40/86, OSPiKA 1987, z. 5–6, poz. 124) lub gdy wynika to wprost z regulacji szczególnej.

W postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 24 09 2013r. oddalono skargę dłużnika na zarządzenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w T. T. A. z dnia 9 11 2012r, którym przyłączono sprawę o sygn. akt Km 3329/12 do sprawy Km 1/10.

Zaskarżona czynność komornika jest czynnością incydentalną, podjętą przez Komornika w toku prowadzonego postępowania egzekucyjnego i wydane przez Sąd Rejonowy postanowienie o zasadności skargi nie kończy postępowania egzekucyjnego (kończy tylko postępowanie sądowe wywołane skargą na czynności komornika, które jest jego integralną częścią).

Również żadna z obowiązujących ustaw, w tym także Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera regulacji szczególnej przewidującej możliwość zaskarżenia tego postanowienia.

Nie podlega ono zatem zaskarżeniu i tym samym zgodnie ze wskazaną w uchwale Sądu Najwyższego regulacją prawną Sąd Rejonowy nie ma obowiązku sporządzenia jego uzasadnienia.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu, co czyni zażalenie bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., a to z jej mocy prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk